

யொன்னி வள நாட்டில், அப்படி நடந்து வரும்
காலத்தின்.

ஆங்க வள நாட்டில், ஆயிரம் வீட்டு யங்
காணிக் கவுண்டர்களும் பிள்ளையாரகோஷி
ஸில் கூடியார்கள். கூட்டத்தில் இருவர்.

ஆயுங்க, அண்ணா! யொன்னி வள நாட்டில்,
ஆமனாடுக்கு, அப்போது அருமாதும்
கர்ப்பமாய்! ஆகையால், நாம் மருத்துவ
காரி சூயிசிக்காரினை அப்பிட்டு, ஆடு
ஆந்திரம் செல்லவேண்டும்! என்று, ஆடுவர்
சென்று சூயிசை அகட்டி வந்தார்.

பங்காள்! சூயி, அக்கா! யொன்னி வள நாட்டில், யெரிய
வீட்டுக்காரி, ஆமனாடு! அருமாதும் கர்ப்பமாய்
அருக்கினாராம்! அன்னும் தீண்ட மாதும்
சென்றால், உன்ன வந்து கூட்டியப்போலார்
கள்; நீயோய், அவர்களை அண்ணாது நனைத்து
பிறந்தார் அப்போது யெருக்கான் வங்
கில் துணுது விடு! யெருக்கானை அறிந்த
தால் சங்கு உறுத்து, யால் வார்த்து,
ஆங்கா! என்று யெயர் வைத்து விடு! அப்படி
நீ, செய்தான், அவர்களை நாடு விட்டு நாடு,
தீமை விட்டுச் சீமை. துருதி விட்டு,
அதுரைக்கோடி துருதியத்தில், உனக்குப்
பாதி துருக்கினாம்! என்று, சூயி அப்பாங்காள்
கள் செல்லலாம், மருத்துவகார சூயி, சூயி!
என்று செய்துகொண்டான், யெருக்காரி.

மருத்துவகாரியின் யோநாதைக்குணம்
யோல், சிவன்சூரேகம், 18. கூன் ரிகாண்ட
தூக, விருந்திது.

மாயவர் பால் க்கடலிலிருந்து, மங்காளிகள்
கூடிப் பேசியதை யார்த்திது, 'நாம, ரிகாந்து
சூவரக்சீல், குறைவந்து நேர்ந்து விடும்.
சூந்தி வரக்சீல்துவக்குறை நேர்ந்து விடு
மென்று, நாம யோய் தவணிக் கு வேண்டும்'
என்று, உடனே கருட வாகனமேறி.

புறப்பட்டார்.

பாட்டு

" பால் க்கடலென்னுத்தூர் விடுமல்லோ.
யொன்னிவளஎன்காம நடு வாரி
மண யோடு என்னுத்தூர் யொன் விளியும்
மகூடயொன்னி என்காம நடு வாரி
மண்ணாநல்லோ மண்ணாய் மகூர்ந்துவளாம்
மதுக்கரை செல்லாத்தூர் கோவிஷுக்கு "

மாயவர் செல்லாத்தூர் கோவிஷுக்கு
வந்துதும், செல்லாத்தூர் மாயவரைக்கண்ட
தும், நமஸ்காரம் செய்துள்ளார்.

மாயவர்: செல்லாத்தூர்/மங்களம், உண்டாகட்டும்/என்று,
சிந்தனத்தூர் சிமர்ந்துள்ளார்.

செல்லா: 'சிண்ணா! உதுகாரிய மாக, என்னுத்தூர்
வந்துதீர்கள்?'

மரபவர: 'செல்லா தீ தூ! இன்னால், ஆடுகாரியம் பீடுக
வேண்டும! அதுகுத்து தூன், இன்னும் வந்து
தேன்.'

செல்லா! 'அண்ணா! அண்ணல், அண்ண காரியம் பீடுக
வேண்டும? ரிசால் வுங்கள்.'

மரபவர: 'அம்மணி தூமரையை, நான் ரிசால் வசபை
கூட்டிச் சென்று, அண்ணாக்கு அரண்டு
பீடு, அண்ணாடுக்க மரபண ஆன் தூ,
வரம் வரங்கி வந்து தூ இனக்கு தூ
ரிய மல்லவா?'

செல்லா: 'ஆம், ரிசால் ம!'

மரபவர: 'அப்போது, தூமரை! ஆடு மாது கர்ப
பமாத அடுக்கினள். தினது, தூங்கவள
நாட்டு மங்காளிகள், மடுக்கு வடுப்பி
யிடம், தூமரைக்கு, அண்ணா குதந் தூ
அறிந்தால் அது தூ அடுக்காள் வங்
கில் தூ தூ விய வம், அண்ணா குதந்
தூ அறிந்தால், சங்கு இனது தூ பால்
வார தூ தூ, தூங்கா! அன்று அயர், வை!
அன்று செல்லிக் கொடு தூ குக்கினர்
கள், அவரும் ஆய் புக கொண்டாள்;
அதை யால், அது தூ தூ மாது தூ தூ
குள், அண்ணா மினக்கு, இன் ஆலய தூ
தூ தூ, ஆடு சாங்க வத் இண்டு மண்ண
வை! குதந் தூ தூ மரபு ம் தூ தூ,

நான், விந்து வடுகேழேன்! நான் வந்துவுடன்,
நீ, அரங்க வாயிலில் வந்து திடு! நான் கைப்
பிடும யோது, அரண்மனையின் உள்ளே வா!
சிதன் மைல் சிதய்ய வேண்டியதை சித்யும்
சிதால்கேழேன், திதுதூன், நீ சிதய்யவேண்டியது!

சிதல்ல சிவாமி, நல்லது!

மாயவர் சிதல்லத்தூர்/நான், மாய வடுகேழேன்! என்ரு,
விடை வய்ந்ரு, பால்க்கடல் சிதன்தூர்.

பாட்டு

|| ^{எனா} நாளாண்டு நான் யொடுகுநாடு நான்
கின் நுட்க்குதுயார் நல்யருவம்
சிதான கட்டி தூம் பாடும் சிது
சிதடு யொண்ணி வள நாடு
தீன்று நல்ல மாத்ரு மங்கே க கின்
சுரியாக சிதந்நிதுதுயார் ||

தூமரைக்கு, கர்ப்யம் யதிதுமாதும் சுரியாக
ருதிந்நிது, ஜனன காலம் சிநடுங்கியது, வயிற்
று வய்ந்ரு வய்யட்டது.

தூமரை சித, மாதூர்களை/எனக்கு,
பாட்டு

|| வயிறு நல்லோ வலிக்ஞ்சி
எனக்கு வல்ஷயிடு யொடுதுடி
குடல் நல்லோ பிறுட்டுதுடி
என் உயிடு நல்லோ யொடுதுடி ||

சித, மாதூர்களை, சீக்கிரம், என் நூதூரை,
கைட்டி வாடுங்கள்.

மகன். / ஆத்தூர், நல்லது! / என்ரு, இன்னுடை யா ராஜர்
 உம் ரிசன்ரு, சரம்! / ஆத்தூர் கு வயிற்று
 வலி, உண்டாக் விட்டது! / துங்கவள! / கூட்டி
 வரச் ரிசன்னூர் கள்! / என்ருர் கள்.
 உடனே, இன்னுடை யா ராஜர் விடுந்து,
 திரைமலை யிடம். / ஆடி வந்து, / ரொண்ணெய்,
 சிடுகிசும்?

அம்மை. / நூர் / எனக்கு வயியு வலிக்கிறது, துங்க
 கள்! / சீக்கிரம், துங்கவள நாடு ரிசன்ரு,
 மருத்து வகார இயிபைக் கூட்டி வாடு
 நங்கள்! / என்ருதும், ராஜர், உடனே முய
 பட்டார்.

பாட்டு,

//

ரொண்ணெய் எனருத்தூர் நாடு விட்டு
 துங்கவள என்சரம் நாடு வா^{ம்}
 மேடு கண்டா எனருத்தூர் ரிமஸ்ஸநடை
 பள்ளங்கண்டா^{ம்} என்சரம் மருத்து நடை
 வேகரது என்சரம் ரிவயலிலே
 ரிவந்தூர்^{ம்} என்சரம் காணலிலே //

உகி உடுவம், மகிசுயான நொம் இன்னுடை
 யா ராஜர் துங்கவள நாடு யோகும் யோது, பிள்
 னையார் கோவிலில், பங்காசிக் கவுண்டர்கள்
 கூட்டி விடு நூர் கள். இன்னுடை யா கிக் கவுண்
 டர், பிள்ளையார் கோவில் சிடுகிவ் வந்து
 தும், பங்காளிகள். / அண்ணு! / வாடுங்கள்!

~~புள்ளி~~ உட்காடுங்கள், நுங்கைக்கு, உடம்பு என்னக்கியமாக இருக்கிறது?

கு.ராஜன்: 'வெரிய உட்காடு, சிவயா! சிவயாது, உடம்பு சுவரியமில்லாமல்தான், குப்பிபிக்காரி கை உடம்பு யோக வந்தேன்.'

வெரிய / பங்கால்: 'நீங்கள், கிருஷ்ணரத்தினம், அவ்வளவு சிவசரமாக, வர, நுங்கைக்கும் சிவயாது தான் நினைத்து தோம்! சரி, நீங்கள் கிங்கு இருங்கள், நான் யோக கை உடம்பு வடுக ன்றேன்! என்னு, வெரிய உட்காடுக்க கவுண்டர் மகன், உதவிக்க சாம், மருத்துவ கார குப்பியை மயோய், கை உடம்பு வந்தேன். குப்பிவந்தது தாம், குன்னுடைய சாமி யை மயார்த்து து, 'வெரிய, உட்காடுத்தும் பி! திராமரை/நல்லா, கிருக்கிங்கா?'

கு.ராஜன்: 'சிக்கா! திராமரைக்கு, உடல் சுவரியம் கிவ்வ, சிக்கிரம், துங்கிளக் கை உடம்பு வரசி ரிசான்னாள், சிக்கிரம், புறம் படுங்கள்'

குப்பி: 'சரி, நல்லது தும் பி, வடுகென்ன! என்னு புறம் படும் யோது, பங்கால் கிகவுண்டர்கள் 'சிக்கா! நாங்கள் ரிசான்னது, திராமரை கிருக்கிறதா? திராமரையை, நுங்கை கவனித்து து, குத்தகை யிறுக்கும் வரை, ஜாக்கிரதையாக கவனி க்க வேண்டும்! என்னு, கண்ணி சூயி உட்காடு'

ரிகாண்டே, ரிசான்னர்கள்.

குமரி! சூழ்நிலை, மாரகளை! அதுநின்று, மறுநின்று, விடு
வேன்! நினைத்துக் கொண்டு தான், கிடுக்கி
தேயுன்!

பங்காளி! சரி நல்லது, போய்வாடுங்கள்!

குன்னுடைய நாஜர், குப்பினையக் கூட்டிக்
கொண்டு புறப்பட்டார்.

பாட்டு

"

குப்பினைய என்சாமி கூட்டிக் கொண்டு
வருகின்றான் என்சாமி நாஜர் துரை.

சீங்கவள என்சாமி நாடு விட்டு

பொன்னவள என்சாமி நாடு வாசார்."

குப்பினையக் கூட்டிக் கொண்டு பொன்ன
வள நாடு, அரண்மனை வரும் போது,
சூழ்நிலை, கஷ்டம் பெருங்குகுடியாமல்,
அகத்து கொண்டு நின்றார்.

குமரி அரண்மனைக்கு வந்ததுதான், மாயவர்
பார்த்து உடனே கருவாகக் கொண்டு
புறப்பட்டார்.

பாட்டு

பால்க்கால் என்சாமி விட்டுமல்லோ
பொன்னவள என்சாமி நாடு வாசார்
சீயர் நல்லோ சீயர் பெருமானும்
அரண்மனை என்சாமி வாசாரே

மாயவர் ரியான்ன் வள நாடு வந்தது, ரிசல்லா கி
 தூ கோ விஷுக்குச் சென்றார்.

ரிசல்லா தூ, மாய வரைக்கண்ட தும்,
 நமஸ்க் காரம் ரிசய்தூள்.

மாயவர்! ரிசல்லா தூ/மங்களம், இண்டாகடும்!
 சரி, இடனே பிரண்டின சிரங்கப்பானையில்
 வந்தது, ஜாக்கிரனதுயாக இரு! நான் கைப்
 பிட்ட தும் இள்ளே வந்தது, நான் குதந்
 தைகளை ரிவளிய்படு தூக்கியேன், ரிடு தூ
 வந்தது, விடு!

ரிசல்லா! அண்ணா, நல்லது!

மாயவர்! சரி, நான் இன்னால் ரிசல்கியேன்! அன்று
 மாயவர் புறப்பட்டு பிரண்டினக்குச்
 சென்று, தாமரை கிருக்கும் அறையில் நாயை
 ல் வடிவெடுத்தது, வடிவத்தின் வடிவக்
 ரிகாண்டார். அந்த சமயம், குப்பி வீட்டு
 க்குள் வந்தது.

அடி, மாதுர்களே! ஆடு கயிர் ரிகாண்டு வர
 ங்கள்! அன்று தும், மாசர்கள் சென்று கயிறு
 ரிகாண்டு வந்தார்கள். குப்பி, கயிற்றை வர
 ங்கக் ரிகாண்டு, எல்லோரையும் வெளி
 யில் அனுப்பி விட்டாள். பின்னர், கடிவை
 தூளிட்ட விட்டு; கயிற்றை ஆடு விட்ட கி
 தூல் கைக்கு எட்டு ம்படி கட்டி ரிதூங்க
 விட்டாள். பின், தாமரை மண்டியிட்டு
 உட்கார்ந்து, அந்தக் கயிற்றை பிடித்துக்கொள்

சுராமரை மண்டியிடிக் கயிறுறை பிடித்து உட்கார்
நித்திரின், தம்பி, ஒரு துணியை வாடுத்து, சுராமரை
யின் கண்ணைக் கட்டி விட்டாள்.

சுராமரை! அத்துக் கண்ணை வாழ்த்து, கட்டுகிறீர்கள்?

தம்பி! சுராமரை! அது உனக்கு முதுவ் பிற்சுவம்,
குத்துத்து பிடிக்கும் போது, பயம் வாய்ப்படும்,
பயப்பட வேண்டாம்! என்று, பக்கத்து அறைக்
குள் சென்று, ஒரு கத்துையை வாடுத்து கல்லில்
தீட்டி, மெருகென்றிக் ரிகாண்டி குத்துகள்.

அப்போது, மரையர் சமயம் பார்த்து சுராமரை
யின் வலது புறம் வயிற்றின், அல்லையை கித்து
து விட்டார். அப்போது-

பாட்டு,

"வாழியே ரென்சாமி தூண்டுள்ளோ
மரையருட ரென்சாமி கருமையாலே."

சுராமரையின் அல்லையை கித்துத்து விட்டதும்,
உள்ளே திருந்து, வாயுமை விராடுத்து விரான
ம்மல சாமி வாழ்க்குத்து, கத்தியை கையில்
பிடித்து, ரென்றுக் குகமாக நின்றுர். பின்ம, மரையர்,
சுராமரையின் அத்து புற அல்லையை, கித்துத்து விட்
டதும்-

பாட்டு

"தூண்டியே ரென்சாமி தூண்டுகின்றோ
சுமர்த்துள்ள ரென்சாமி சங்கருதூன்"

மீயான பலமுடைய அளவு சங்கர் வாடுக்கட்டு
பயோட்ட ரென்றுமர் வேலாயுதும் கையில்
பிடித்து, ரென்றுக் குகமாக நின்று பாரக்கும்

யோது, மருத்துவகார சூப்பி வடக்கு சூகமாக
உட்கார்ந்து, கஞ்சி கீட்டி கிராண்டிடுப்பை
சங்கர்யார்த்து, அவன்யார்த்து கீட்டி கிரா
ண்டிடுக்கிள்! என்று, சங்கர் யோய்யோய்
காலில் வட்டி உதறுத்து வடன், சூப்பிக்கு,
சூடல் கலங்கி, சூவரின் மூலத்துக்கு, யோய் விசுந்
துள்ள. சங்கர், உதறுத்து உதறுயில், சூப்பி
யின் உடம்பில் அருந்து பத்துரிண்டிடுக்
கூனும் நிறிர்ந்து வட்டி.

மாயவர்! சிவல்லாத்துள்ள! யோய்யா! அரண்டு சூதற்கு
கூளயும் அருத்து ச்சகன்று, யோவடுக்
கும் சிவரியாமல், ஐந்து வடுவம், வளர்
த்து வேண்டுமென்று.

சிவல்லா! அண்ணா, நல்லது! என்று, சூதற்கு
அரண்டையும் அருத்துக் கிராண்டு சூவங்
க வய்யாக, அல்லத்துக்கு சிவன்றுள்.
பிறகு சூத்து நேரம் அருந்து, சூாமரைக்
கு, ரிபண்டி சூதற்கு பிறந்து. சூப்பி, சூ
மகரயின் கண்ணிவித்து வட்டி.

சூப்பி! சூாமரை/டி, அருத்து யோவடுவம் சூவமிருந்து,
சூதற்கு வரம் வரங்கி வந்து, வீணாகி விட்
டது; கிராண்டு நேரத்துக்கு இன், உன் வயிற்று
விருந்து அரண்டு பிசாள்! அவ்வயை கித்து
க் கிராண்டு யோய் வட்டி/யியோய், ரிபண்டி
சூதற்கு பிறந்து குக்கிறது.

சூாமரை! சூகர், மாயவனே/நான், வரம் வரங்கி வந்து
து வீணாகி விட்டதா?

சுராமரை: பாட்டு

// படைத்து நல்லோ படைத்து பிரமாவை
சிங்கு பிரமாவை.

பாடியான ரிஷ்யவகும அங்கு ரிஷ்யவமே
பாடியும் நல்லோ பாடியும் கர்ஜிதாராவே
சிங்கு கர்ஜிதாராவே.

நான் திருஷ்ணிக்கு அளானேன்
சிங்கு அளானேன்

அலிபுமேல் அலிபுமேல்
பள்ளி கொள்ளும் அங்கு பள்ளி கொள்ளும்
அரிநாமா அரிநாமா என்னரிசய்வேவன்
அன்னுது ரிசய்வேவன் //

வகனம்

பாந்நாமா/தூங்கள், கூட அருந்தும்,
பானக்கு அந்துவரம் வான்க்க் கொ
டுத்திர்களா? என்னு, மங்கை பாடுகின்ற
மலர்கினியா வாடுகின்ற. தூமரை பாடு
நகத்தும், குன்னுடை யாசாய், காத்தல்
கேட்டு ஐயவந்து, குயி, அக்காரன்,
தூமரை பாடுகின்ற? அன்னும், குயந்நை
பிறக்க வில்லையா?!

குயி. / தும்பி/நீங்கள், அருயத்து ஒருவருஷம்
தூவம் ரிசய்து, ந. வ்யபரன், தூமரையின் வயி
ந்நில் அரண்டு பிசாசை பிடித்து பிடைத்து
விட்டார்! சிது, ரிகாடுச நெரத்தித்திடுன்,
வயிந்நை குத்தித்துக் கொண்டு, ஐய விட்ட
து! அப்போது, ரியண் குயந்நை பிறக்கிடு
க்கிது.

கு.சாந்! ரெண்ணெ/தூமரை/அசுகவேண்டாம்;
 நாம் கொடுத்தவைத்து, அவ்வளவுதான்
 சூப்பி, அக்கா/அச்சா, வயிற்றுலிருந்து
 யோனதூக சொல்கீர்கள் நீ, பார்த்தாயா?

சுமாரை! நூதூ/என்கண்ணி, துணியால் கட்டி விட்டார்கள்!
 அசுகவே, எனக்கு ஆனந்தம் ரெயிவவில்லை!

கு.சாந்! சரி! அது, யோனது போகிறது, அசுகவேண்டாம்,
 ரெண்ணெ/அசுகவே கிடுக்கிடுக்கு அசுக
 நாம் வளர்த்து, கல்யாணம் ரெய்து, நம்
 நாட்டில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுமாரை! சரி, நூதூ/நல்லது!

பாட்டு

கு. " அப்படியே நல்ல ரெய்து
அன்முடனே நடக்கிறதுபார் "

கு.சாந்! ரெண்ணெ, தூமரை/ரெய்ளிக் கி ஆமை நல்ல
 நான் கிடுக்கிடுக்கு! புண்ணியாச்சின ரெய்து
 விட்டாயா?

சுமாரை! சரி, நல்லது! அப்படியே, ரெய்து விட்டாய்.

கு.சாந்! அடே, பாரிவில்லை சேவகா! அணியப்படுகிற
 யு, பிராமணர்கள், தூதர்கள் ரெய்ளிக் கி ஆமை, புண்
 ணியாச்சின ரெய்து வரச்சொல்லிவா!

சேவகர்! சரி, நல்லது! ரெய்து, புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு

" பாரி விவீச சேவகனும் சேவகனும்
 வெள்ளிவெடி அநுகனும் தினி அநுகனும்
 சூட்டம் பெருநடையா பெருநடையா
 சூடு விவர வாய் வருகிறேனே சேவகனும் "

சேவகர் அணியம்பூர் வந்து, பிராமணர் வீட்டு
 க்குப் போய் 'சாமி! பெண்ணிவள நாட்டிவ், பெரிய
 வீட்டுக்கவண்டர் வீட்டிவ், வெள்ளிக்கீழமை
 வீடு புண்ணியாச்சினை தெய்வகனிகள்/பிங்களை
 வெள்ளிக்கீழமை வரசு தெண்ணூர் கள்.'

பிராமணர்: 'சரி, அப்படியே வருகிறீர்கள்!'

சேவகர்: 'சரி நல்லது, சாமி! யோய் வருகிறீர்கள் என்
 று, புழுப்பட்டார்கள்.'

பாட்டு

அணியம்பூர் விட்டுமல்லோ விட்டுமல்லோ
 பெண்ணிவளநாடு வாரார் நாடு வாரார்
 அனைக்கண்டா அன்னநடை அன்னநடை
 அன்மனா ந்தூல் குன்ற வேகம் வருகிறேனே

15ம்.நாள். வெள்ளிக்கீழமை விடி ஐந்து
 நாளிகைக்கு, மாதுர்கள் அருந்து, பிரண்
 மினைய அழங்காரம் தெய்வகோமையம்
 தெளித்தூர்கள். சிந்திரன் சேவி கிரையவண்
 ண் யோய் மனா ந்து, சிந்திரன் சேவி சூரியன்
 கிளம்புடன்; குன்னடையா சாமி காசு கி
 கரைக்குச் சென்று குனித்து விட்டு, ரிசல்லா
 தூராருக்கு அருதுவைத்து,

அருமுறை, குருமுறை, 58. னிங்கம் முறையும
 சரியாக குடித்து விட்டு, வீட்டுக்கு வந்தார்.
 விதற்குள், பிராமணர்களும் வந்து சேர்ந்தார்
 கள். குன்னையையா சாமியும், சாமரையும், பிரா
 மணரை நமஸ்காரம் ரிசய்காரர்கள்.

பிராம! சாமரை/குடிந்தது, சுகமாக கிடுக்கிழ்து?

சாமரை! சுவாமி/சுகமாக, கிடுக்கிழ்து.

பிராமண! சரி/புண்ணியாச்சினைய, அறம் பிக்கலாமா?

சாமரை! சுவாமி/நடத்துலாம்; அடி குய்யி/ஐயர் வேண்டு
 மென்கீழ், சாமாணத்துக் கொடு.

பிராமணர்கள், தேவையான சாமாணங்களை
 வாங்கி, வீட்டுக்கு மாவிசு கட்டி, வேதும்
 ஜெக், புண்ணியாச்சினை சரியாக நடத்துது. பின்பு,
 பிராமணர்களுக்கு, வணிக்ஷம், காணிக்கை
 கொடுத்து, அனுப்பி வைத்தார்கள்.

பாட்டு

" மாதிரி என்று மதையேயும்

அங்கு மதையேயும்

வருஷ மொரு கல்மாரி அங்கு கல்மாரி

அணகட்டி தூர் விளையும்

அங்கு தூர் விளையும்

அடியுக்கு யானை வளநாடு

அங்கு வளநாடு "

வசனம்.

கிறதும் பிற காரம், யானை வளநாட்டில்
 நடக்கிறது அக்காரம்.

சாமரை! நாதுமடுத்து வகார அத்துக்குக் சேவ
 எடுத்துக் கொடுத்து, இங்கு.

அனுப்பிவிட்டலாம்.

கு.சா.மீ. / வெண்ணை / அப்படியே அனுப்பிவிட்டலாம்
 யு, குப்பியைக் கூப்பிட்டு, ஆடுகேசு ரெடுத்து
 வரச்ச் செல்லி, ஆடுகட்டைக்குள் வெற்றிலை
 பாக்கு வைத்து, பணம், 20 ரூபாய் வைத்துக்
 கொடுத்துள்ளீர்கள். மருத்துவகார குப்பி,
 அனைத்து வெற்றிலைக்கொண்டு, தினனாடையா
 சாமிபிட்டு, சாமரைபிட்டு வரிடை வெற்றி
 யு, ஆடுகட்டை அழைப்பீர்கள்.

பாட்டு

"பொன்னிவள என்னுள்ள நாடுவீட்டு
 தூங்கவளவென்சாமி நாடு வாழ்க
 மேடுகண்டா குப்பியக்கா மெல்லநடை
 பள்ளங்கண்டா மருத்துநடை வடுகினை"

வசனம்.

உத்தி உருவம், மதுகூடான நேரம், குப்பி
 தூங்கவளநாடு வரும் போது, பங்காளிகள்,
 பிள்ளையார் கோவிலில் உட்கார்ந்து நிற்கு
 னீர்கள். அது ஆடுவார், அனுங்க, அண்ணா
 வடக்கிலிருந்து, யாரோ, வடுகினைகள்
 போல் தெரிகிறது!

மற்றவர் / நம்ம, குப்பி அக்காள்தான், வடுவாள் போல்
 அருக்கிது, அது ஆல், குப்பிக்கு 18. அன்
 அருக்கமே? அப்போது, நன்றாக நிமிர்ந்து
 வடுகினை! என்று, எல்லோரும் மறுபடி
 ஆடுகட்டை வடுகினைகள். அது அருக்கினை, குப்
 பி அருக்கினை வந்துள்ளன.

பங்காள்! அட்டா/குயி, சிக்காள் வந்தூர்ச் சி/அக்கா!
பெருகைன் கை - இவ்வேயே, அப்பா நீயீர்ந்
துது?

மந்தம் /
பெருவர்! சிக்கா/எல்லா காரியமும் சுகமாக முடிந்
துது? நாங்கள், ரிசானன் விஷயம் எல்லாம்,
சரியாக செய்நீர்களா?

குயி! அப்பா/நீங்கள் ரிசானனதுபோல், சிண்ண. குழந்
தைத் திரண்டு, பிறுந்நீது! சிதை சி யுத் து,
பெருக்கான் வங்கீல் துனித் து விட்டேன்.
தீன்றுவதாக, பெண்டு துந் தைத் து பிறுந்நீது! சித்
து, துங்காள்/என்று பெயர் வைக்கச் சொல்லி
விட்டு, வந்தேன்!

பங்காள்! சிடி, சண்டாளி! நாங்கள், உன் குணத்துதும்
பார்கலா பென்று, விளையாட்டுக்காக ரிசான
னதுக்கு, திரண்டு கு துந் தைத் து யும் சி யுத்
து, பெருக்கான் வங்கீல் துனித் து விட்டாயே?
குலகாரி!

குயி! அப்பா/நீங்கள் தூரணே, சிந்தாமா தீரி செய்
ச் சொன்னீர்கள், அப்போது, அப்பா ப்மேசு
தீரீர்கள்!

பங்காள்! சிடி, ~~குலகாரி~~ ^{குலகாரி}! கு துந் தைத் து ய சி யுத் து போ
ட்டது மல்லாமல், நாங்கள் தூரன் சொன்
னோம் என்று சொல்கீயா? சிந் துக் கொ
டுவாரி ருந் து! இவ்வா, பெருகைன்
டாக விட்ட சரியல்லாம்! என்று, சிக்கார

பங்காளிகள். சொன்னதைக் கண்ட, குய்யியநிது.
 அம்பா, சூழ்வி மார்களை! என்ன நீங்கள் வெட்டவும்
 வேண்டாம், நீங்கள் கொடுப்பதாக சொன்ன
 தீரவியமும் வேண்டாம், என்ன உயிருடன் விட
 டால் போதும், நான் போய் விடுகிறேன் என்று.

பங்காளி! சரி, ஆடிப்போய் விடு! எங்கள்முன் நீங்கள்வே
 ண்டாம்! என்று சொன்னதும், மருத்துவகா
 ரக்குய்யி, வேகமாக வீடுபோய் சேர்ந்தீர்கள்.
 தீங்கவளநாட்டில் அம்பா நடக்கும்
 போது, பொன்னிவள நாட்டில் -

பாட்டு

" சொங்கோவு பொன்னியா அழகாரம்
 அன் அழகாரம்.

அங்கு சொல்குதீய்ப்பட்டம் நாட்டிலே

அழகாரம் அங்கு அழகாரம்

சூங்கவிரல் பொன்னியா அழகாரம்

அன் அழகாரம்

சூன்சூய்ப்பட்டம் நாட்டிலே.

அழகாரம் அன் அழகாரம் "

வசனம்,

" காலம் பனிப்பேயும் பொன்னிவள நாட்டில்

கருசும்பா ரிதல் விகாயம்.

தேயனிப்பேயும் மிளகூசும்பா ரிதல் விகாயம் "

தீரமரை வெள்ளிக் கிழமை! ~~கிழமை~~ குழந்தையை பிள்

ளையார் கொவிஷுக்கு வருத்துக் கொன்று,

அய்யாயே ரிசல்லாத்தூ கோவிஷுக்கும்
யோய், சிவநிசனம் ரிசய்து வரலாம்,

கு. ராஜர்! சரி, ரிபண்ணை/அய்யாயே, யோய் வடுவேய்
ரென்று, திருவடும் துள்ளுது விட்டு; குடியி
தைதைய வடுக்குக் ரிகாண்டு பிள்ளையார்
கோவில் ரிசன்று; பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்
து விட்டு, ரிசல்லாத்தூ கோவிஷுக்கு ரிசன்று
சிவத்தூரூக்கு அருதுவைத்து துறை
நடத்துகிறார்கள். பின்பு, குடிநதையை ரிசல்
லாத்தூரூயாத்தூவில் வைத்து; நமஸ்காரம்
ரிசய்தூர்கள். பின்பு, குடிநதையை வடுக்கு
க் ரிகாண்டு, புறப்படும்போது;

சுரமார! நாதூ/நாம், அய்யாயே ஆயிரமாரிலக்கு
யூகு ரிசன்று, காராம் பசுவின, கன்றுகளை
பார்த்து விட்டுப் போகலாம்.

கு. ராஜர்! சரி, ரிபண்ணை/ரென்று, திருவடும் ஆயிரமாரிலம்
ரிசன்றுர்கள். அங்குயோய் பார்க்கும் போது,
காராம் பசுக்களின் கிரண்டு காளைக் கன்றும்,
வரினாயாக ரிகாண்டிருந்துது.

சுரமார! நாதூ/நான் வாங்கி வந்து வரம்தூன் வளைக விட
டது; காராம் பசுவுக்கு வாங்கி வந்து வரும்,
சரியாக திருக்கீழது! சரி, நாதூ, வாடுங்கள்/
வண்டுரைங்குளம் ரிசன்று, நிலைவாயும்,
சிவன் குடியி கையம் பார்க்கு சிவலீலாராம்!

கிடு வடும் புழப்பட்டு வண்டுராங்குணம் சென்
நூர்கள். அங்குபோய், நிலாவின் திரண்டு
குட்டி கிளையும் பார்க்கும் போது, மின்னல்
ஒளி போல், வேகமாக ஆடி விளையாடிக்
கொண்டிருந்தது. அனேகம் பார்க்கும் சூரம
ரை, நாகூர்/நான் வாங்கி வந்த வரம் வீணாகி
விட்டது, இவைகளுக்கு வாங்கி வந்த
வரம் எல்லாம், நன்றாக கிடுக்கிற்று!

பாட்டு

சூரமரை

நாகூர்!

"நான் அதுக்கு நல்லோ சிதுக்கும்

குழைகள் செய்தேன் தின் குழைகள் செய்தேன்

சிதுத்தினக்கும் சீமை செய்தேன்

அங்கு சீமை செய்தேன்

மங்கை நல்லோ மங்கை சிடுக்கிடுகளே

அங்கு சிடுக்கிடுகளே

மலர்கிளியா மலர்கிளியா வாடுகிளிகள்

அங்கு வாடுகிளிகள்!!

குரலார்! பெண்ணே! நம்ம ~~கூடு~~ ^{கூடு} ஆண் குழந்தை
அல்லா விட்டால் போகிறது; குழை, பசி,
இவைகளுக்கு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்
துக்குக்கொடுக்கே, அதுவே நம்ம ~~கூடு~~ ^{கூடு} சந்
தேராம்! சரி, வா! காராம் பழச்சி குழந்தை
யும் போய் பார்க்குது விட்டுப் போகலாம்!

என்று, திருவடம் புழய்பட்ட பழத்திடுவுக
டு ரிசன்ருர்கள். அங்கு ரிசன்று காராம
ட்டிச்செயை, துயுநுசையை ருடுத்துவடு
மயடி கூய்பிட்டார்கள்.

பழச்சி, உடனே துயுநுசையை ருடுத்து
வந்துள்ளார். சாமரை, துயுநுசையை பார்த்து
விட்டு, 'நாதா! நாம், பழச்சிக்கே வாங்கி
வந்து வரம் உண்டு போகவில்லை, துயுநு
சை நல்ல பல சாலியாக திருக்கூட போல்
ரிசுரிக்கிறது! சிவன், ரியரிவன் அனவு
டன், நம் அரண்மனைக்கு காவல்கார
னாக வைத்து விடலாம் என்று, திருவடம்
பேசிக் கிணண்டு அரண்மனைக்கு ரிசன்
ருர்கள். சாய்பிட்ட, சாமபூலம் போட்டு, ~~பி~~
அமர்த்தாரர்கள்.

கு.நாஜர்: 'யண்ணே, சாமரை! துயுநுசைக்கு, திருவிளி
த்து தாரி ரிசய்ய வேண்டுமல்லவா?'

சாமரை: 'ஆம், நாதா! அசாரிகளை, கூட்டி வரச்ச
ரிசால்ல வேண்டுமாம்.'

கு.நாஜர்: 'சரி, நல்லது! அடே, பாரிவிஸ்ஸ சேவகா! சீக்கி
ரம் துங்க வளநாடு ரிசன்று, அசாரிகளைக் கூட்டி
பிக்கிணண்டு, வாருங்கள்!'

சேவகர்: 'சாமி, நல்லது! நன்று சேவகர்கள் துங்க வள
நாடு புழய்பட்டார்கள்.'